

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפי זרעו

ספר
כח הזוהר
חלק ג

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 71

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:



שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזנות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

בט"ד

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

כַּח הַזֹּהַר

חֵלֶק ג'

הַתְּכּוֹן:

בו יבאר היאך שבלמוד דקה אחת [דק"ה עם מנן האותיות, בגימטריה שם קדוש "יב"ק" (זוה"ק, זוהר לש"ס דף היומי ברכות), והוא ראשי תבות הפסוק: "יענה ידוד ביום צרה". והפסוק: "יענו ביום קראנו", (תהלים פרק כ', ב' י'), ופעמים השם יב"ק גימטריה דר"ה, כלומר בשתי דקות לימוד ביום, יזכה ל"מלך פורץ גדר לעשות לו דרך", מאן מלכי רבנו, וכל השערים נפתחים לפניו, כידוע גודל מעלת לומדי זוה"ק הנקראים בני, העוסקים בתקון השכינה הקדושה, ויזכו לכל השפעות טובות, כמבואר בכסא מלך וז"ל: הא אם ישתדלון בהון, כל אחד כפי יכולתו... וכל שכן אם קובע עת להשם... אז מבטח לו שהוא בן העולם הבא, מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך, היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא, עכ"ל, (עין אור הזוהר, פוח הזוהר חל' א-ב, מאורות הזוהר).

ואם ילמדו בני הישיבה זוהר הקדוש כל יום יתבטלו כל הגזרות ובפרט גזירת גנים בני הישיבות רח"ל



Shlomo Moshe Amar
Rishon Lezion Chief Rabbi Of Israel
President of the Great Rabbinical Court

שלמה משה עמאר
ראשון לציון הרב הראשי לישראל
נשיא בית הדין הרבני הגדול

בעה"ח"ש. בשלישי בשבוע עשרים יום בחגגור התשע"ב.
25-718/ע"ב

קריאה של חבה

אחינו ביח ישראל, עת צרה היא ליעקב, ואין לההירש לעת כזאת, כי הגנ אוריכו נשאו ראש ניר חי ונגר משיחו ועמו, אמרו לכו ונכחידם מגוי וגו', בעלילות שוא ומדוחים, והדברים מתמשכים ומתחזקים מזה זמן רב. הקב"ה יצילנו מידם, ויפר מהשבותם וישב גמולם על ראשם.

וגם הגורה הקשה של התאונת והחולאים חרעים אשר הללים רבים הפילו, הי יאמר לצרחה עמו ישראל רי. ועוד שזה זמן רב שהמומחים מרכירים על רעיוות אדמת, והן אמש נודע שהיתה רעידת אדמה בדרגה גבוהה רחמנא ליצלן ולישביון.

וזה העת להקהל ולעמוד על נפשו, באהבה רבה, להיות כולנו כאיש אחד בלב אחד, ולהרחיק המחלוקת והשנאה, "כי כותבו הוא באחדותנו", ועינינו רואות שהשטן מרקד בחוכנו, ומצית אש של הסתה לשנאה ולפירוד הלכבות, ומעורר מהומות נגד תורת א-ל-חיים חיים ולומדות, בסיסמאות ריקות ושדופות, בדברי הכל שלא יועילו ולא יצילו, ואחידתם מי ישרוט.

וישכנו לדון בכובד ראש מתוך תורה לעם חי ונחלתו, כזה מח לעשות, כדי לבטל רעה השיאה והמחלוקת, ואחר דיונים רבים, באנו לכלל החלטה, שמלבר החיזוק הנודש ככל זמן, להגדיל תורה ועבודת חי, ואהבת אש את רעהו, והרכוח צדקה והסד. שזה נחזק ביותר לעת הזאת.

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לסחות דף אחד של חזרה הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסו לבד מסוגלה הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע. (ויודפס בחוברות כותחות, באריות מאירות עינים, ומלווה בסירוש קל וקצר, ומחולק לפי השיעור של כל יום יום), ובכוח הלשון והקריאה בספר הזמר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וברחמים רבים. כמאמר התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי, בנין חיבורא דא יפקוד ישראל מגלותא.

וגם זאת נבקש להתרבות בקריאת הקטורת בכונה ובשמחה בכל הזדמנות (בנוסף על מה שאורים כסדר החפלה) במקומות הקדושים ובקברי צדיקים. ומפורש בזהר הקדוש נודל מעלח אמירת הקטורת, שהיא מבטלת הגויות הרעות, וממתקת הדינים, ומתפכת מדת הדין למדת הרחמים, ואלו הן פגולות ידועות ומנסות. ושומע פסלות ישמע פסילותו, ויקבל שועתו, וחבא לפניו נאקתינו, ויחיש לגאילנו גאולה עולם כשוכה ונתח בבי"א.

המצפים לישועת חי ברחמים.

הרב עובדיה יוסף מן מאור ישראל מופה הודו וראשון ראש ממשלת התורה. מנהיג דורנו נשיא מועצת חכמי התורה
שלמה משה עמאר ראשון לציון הרב הראשי לישראל נשיא בית הדין הרבני הגדול
ציון בארון חבר בית הדין הגדול לערורים כעהיק ירושלים ת"ד
ביהר שמואלי ראש ישיבת המקובלים נהר שלום כעהיק ירושלים ת"ד



Handwritten signature and date: 4/63, 21/10/63, א"ש



כַּח הַזוֹהַר חֵלֶק ג' רְלָה



כַּח הַזוֹהַר חֵלֶק ג' עֲלוֹן אֹר הַזוֹהַר 53

בְּטוֹל גְּזִירַת גִּיוֹס בְּנֵי הַיְשִׁיבוֹת - בְּדָקָה אַחַת
לְיִמּוּד זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ

דָּוִד הַמְּלֹךְ בְּתַהֲלִים (פֶּרֶק מֵד ד) אֹמֵר, "כִּי
לֹא בְּחֶרֶבָם יֵרְשׁוּ אֶרֶץ וְזִרְעָם לֹא הוֹשִׁיעָה
לָמוֹ כִּי יִמְיִנֶה וְזִרְעָה וְאוֹר פָּנָיֶךָ כִּי רְצִיתָם",
וּבִיָּאֵר בְּתַרְגוּם יוֹנְתָן: אַרוֹם לֹא בַגְבוּרַת
סִיפָהוֹן יִרִיתוּ אַרְעָא, וְתַקּוּף אֲדַרְעִיהוֹן לֹא

פרקת להון, ארום ימינך ואדרע גבורתך, ונהור זיו יקרך, ארום כל זמן דעסיקו באוריתא אתרעיתא בהון.

פירוש, שלא הצבא ולא המטוסים ולא הטנקים ולא הטילים הם מגינים על הארץ, אלא הארת השי"ת לעם ישראל על ידי התורה, "ארום כל זמן דעסיקו באוריתא אתרעיתא בהון". פסוק זה הוא נמצא בלימוד היומי "חק לישראל" פרשת פנחס ליום שני, וכידוע שהמרח"ו תיקן על פי דברי האריז"ל את סדר לימוד החק לישראל לכל יהודי ויהודי מהפשוט ועד הלמדן הגדול ביותר, ונאמר ברוח הקודש, ובכל יום רואים כמעין נבואה שמדבר מענינא דיומא. ועכשיו שכל בני הישיבות בסכנה שרוצים לגייסם לצבא, ולבטל את תורתם ח"ו, וביותר שכל יושבי ארץ ישראל נמצאים בסכנה גדולה!!! כי בלי לימוד התורה"ק כל הצבא לא יעזור ולא יגן

כלל, אם כן מה העצה היעוצה שכל גדולי ישראל מתחבטים ושוברים את הראש מה לעשות, ומן השמים עוד לא גילו להם, וזהו פלא גדול מה שהיה גלוי וידוע לכל גדולי הדורות מהרמח"ל והגר"א ולמעלה בקודש ועד לבד"ץ הגדול שבירושלים משנת תרפ"א בארץ ישראל, ובעל הסולם באותה השנה באירופא, [ראה דברי אלף גדולי ישראל מדורות הקודמים בספר "אור הזוהר", וכן דברי כל גדולי ישראל הספרדים והאשכנזים עם בד"ץ עדה החרדית בתשס"ב - ס"ח] שרק בלימוד הזוה"ק יחד כל שבטי ישראל, יתבטלו כל הגזירות, והצה"ק הרב פתייה זי"ע בשנת תרע"ד אמר: שכל גזירת גיוס הבחורים לצבא היא בגלל ביטול לימוד הזוה"ק.

וכדברי הרמח"ל (באגרות) שנשמעים כמו נבואה לזמנינו זה, וז"ל: וְעַתָּה אֵל יִשְׁלִיכּוּ חֻמֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּבָר הַזֶּה אַחֲרַי גּוֹם, כִּי אֲנִי

אֶלְמָלֵא נְתִישׁוּר חִילֵי הָיִיתִי קוֹבֵעַ דְּבַר זֶה בְּכָל
 מְקוֹם וּמְקוֹם, אֲבָל כְּבוֹד תּוֹרַתְכֶם יִקַּח אֶת
 הָעֵצָה הַזֹּאת וַיְהִיָּה לוֹ לְזִכּוֹת, כִּי אֵין כְּמוֹהָ
 לְטוֹבָה לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֶחָד בְּמְקוֹמוֹ יִכּוֹל
 לַעֲשׂוֹתוֹ כִּי לֹא דְבַר קָשָׁה הוּא כָּלֵל". וּמִי לָנוּ
 גְּדוֹל כְּהַרְמָח"ל זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אֲמֵן אֲשֶׁר הָיָה
 בְּקִי עֲצוּם בְּכָל מְכַמְנֵי הַתּוֹרָה וְלֹא מֵצֵא עֵצָה
 לְבַטֵּל גְּזֵרוֹת מֵעַם יִשְׂרָאֵל אֲלֵא אֶת הָעֵצָה הַזֹּאת,
 לְמוֹד בְּסֵפֶר הַזֹּהָר בְּרִצְפָּה לְלֵא הַפָּסֶק, שְׁבִכַח
 הַקְּדָשָׁה הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁל סֵפֶר הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ
 לְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת וּלְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים.

יְדוּעַ, שְׁמַתוֹף מֵדַת הַרַחֲמִים הָאֵינְסוֹפִית
 שֶׁל הַבּוֹרָא, לַעֲמוֹ יִשְׂרָאֵל, לְפָנָי כָּל דִּין אוֹ
 גְּזֵרָה קָשָׁה מְשֻׁמִּים, עוֹשִׂים חֶסֶד עִם הָאָדָם
 וְנוֹתְנִים לוֹ הַזְדַּמְנוֹת לְבַחֵר בְּטוֹב עַל מְנַת
 לְבַטֵּל אֶת הַגְּזֵרָה מֵעֲלָיו. וַיְמָה שְׁנִכּוֹן לְגַבִּי
 גְּזֵרוֹת הַפָּרֵט תִּקְוֶה לְגַבִּי גְּזֵרוֹת הַכָּלֵל. לְפָנָי
 הַגְּזֵרָה אוֹ "הַמְּכָה" שֶׁל הַשּׂוֹאָה הָאֵימָה, ה'

כַּח הַזֹּהָר הַחֶלֶק ג' רל"ט

שׁוֹלַח הַזְדִּמְנוֹת לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְבַחֵר בְּטוֹב
וְשׁוֹלַח "תְּרוּפָה" עִם שְׁלִיחַ בְּדַמּוֹתוֹ שֶׁל בַּעַל
הַסֵּלֶם, לְלַכֵּת לְקַהְלוֹת הַיְהוּדִיּוֹת בְּפוֹלִין וְלוֹמַר
לָהֶם לְלַמֵּד זֹהָר הַקָּדוֹשׁ. בַּעַל הַסֵּלֶם צָפָה
בְּרוּחַ קִדְשׁוֹ עֲשָׂרִים שָׁנָה לִפְנֵי מַלְחַמַת הָעוֹלָם
הַשְּׁנֵיָה אֶת הַשׁוֹאָה הַהוֹלֶכֶת וְקִרְבָּהּ, הוּא הֵלֶךְ
וְזָעַק וּבְפָנָי כָּל הָרַבָּנִים וַיְהוּדֵי אֲרוּפָה, הִרְעִישׁ
עוֹלָמוֹת כְּדֵי שֶׁיִּלְמְדוּ אֶת הַזֹּהָר הַקָּדוֹשׁ, כִּי
יֵדַע שֶׁזוֹ הַתְּרוּפָה הַקָּדוֹשָׁה לְהַצִּיל יְהוּדֵי
אֲרוּפָה מִהַשׁוֹאָה הָאֵימָה. הַסֵּטְרָא אַחֲרָא
(הַיֵּצֵר הָרַע), כַּמּוֹבָן, מְאֹד מְפָרֵעַ בְּבַחֲרֵהּ,
לְבַחֵר בְּטוֹב, וּמְקַשֶּׁה אֶת לִבָּם שֶׁל רְאִישֵׁי
הַקַּהְלוֹת הַיְהוּדִיּוֹת.

קָשָׁה לְרַבָּנִים לְהֶאֱמִין שֶׁמִּרְחֶפֶת עֲלֵיהֶם
גְּזָרָה כָּל כּוֹף קָשָׁה שֶׁל שׁוֹאָה, זֶה הָרִי לְגַמְרֵי
לֹא הֶגְיוֹנִי, וְכִנְגָד זֶה (לְשֵׁם הַבְּחִירָה) מֵצַד הַטּוֹב,
גַּם קָשָׁה לְהֶאֱמִין בְּאוֹתָהּ מִדָּה שֶׁתְּרוּפָה
רוּחֲנִית שֶׁל לַמּוֹד הַזֹּהָר... שְׁאוּלֵי שִׁיכָת רַק

לַצְדִיקִים, יְכוּלָה לְבַטֵּל גְזֵרוֹת. אֶת הַתּוֹצְאוֹת
 הַעֲגוּמוֹת שֶׁל הַשְּׂוֹאָה כְּלָנוּ יוֹדְעִים, בּוֹאוּ לֹא
 נִתֵּן לַהֶסְטוֹרִיָּה לַחֲזוֹר עַל עֲצָמָה!!! בּוֹאוּ לֹא
 נְטֵמֵן אֶת רֵאשֵׁנוּ בַּחֹל כְּמוֹ הָאֲדַמּוּרִי"ם
 רַבָּנִים וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת בְּפוֹלִין, אִי אֶפְשָׁר לְבָרַח
 מִהַתְקוּן! הָאֵם זֶה הַגִּיוֹנִי שֶׁתִּפְּל עָלֵינוּ פְּצִצַת
 אָטוּם? הָאֵם זֶה הִיָּה הַגִּיוֹנִי שֶׁהִיָּתָה הַשְּׂוֹאָה?
 ה' שׁוֹב שׁוֹלַח לָנוּ תְרוּפָה הוּא לִימוּד זֹהָר
 הַקְדוּשׁ, כְּמוֹ שֶׁהִבְטִיחַ לָנוּ מִשֶּׁה רַבְּנוּ בְּזוֹהַר
 בְּרַעְיָא מְהֵימְנָא (פְּרָשַׁת נְשֵׂא דֵף קכ"ד):
 "וְהַמְשַׁכִּילִים יִזְהִירוּ כְּזוֹהָר הַרְקִיעַ", בְּהֵאִי
 חֲבוּרָא דִילָךְ דִּאִיהוּ סֵפֶר הַזֹּהָר, מִן זוֹהָרָא
 דִּאִימָא עֲלָאָה תְּשׁוּבָה. בְּאֵלִין לָא צְרִיף נְסִיוֹן,
 וּבְגִין דַּעֲתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעַם מֵאִילָנָא דְחַיִּי,
 דִּאִיהוּ הָאִי סֵפֶר הַזֹּהָר, יִפְקוּן בִּיה מִן גְּלוּתָא
 בְּרַחֲמֵי. וְיִתְקַיֵּים בְּהוֹן, (דְּבָרִים לב) "ה' בְּדָד
 יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוּ אֵל נִכְר", עַד פֶּאן לְשׁוֹנוּ.
 לְמָה אַתֶּם מְחַכִּים? הָאֵם לֹא מִסְפִּיק

כַּח הַזֹּהָר הַלֵּק ג' רמא

סובלים עם ישראל צרות ואסונות מחרידים, כמה גדולי ישראל שנפטרו, ועדיין לא מבינים על מה עשה ה' ככה, ומה רוצים מאתנו, אבל ה' יתברך שלח לנו את צדיקיו גדולי הדורות שחזו מראש מה השם רוצה מאתנו, כי כידוע אנחנו הדור האחרון סוף הגלות לפני הגאולה, והגאולה הזאת אי אפשר שתבא אלא בלימוד התורה, רק שלא יודעים מה נקרא לימוד התורה, כי הישיבות לומדים כל היום גמרא ופלפולים, אבל שוכחים שיש לתורה פרד"ס פ'שט ר'מז ד'רוש ס'וד, כמו שכתב האור החיים הקדוש, (ויחי), וכל מי שלא עוסק בארבעת חלקיה, עליו יוצאת בכל יום בת קול וצווחת "אוי להם לבריות מעלבונה של תורה" (מהרח"ו), וכתב השלה"ק וז"ל: שְׁהַחְבוּר מִהַזְהָר הָיָה עֲתִיד לְהִיטֵל גְּנוּז וְכוּ' עַד שְׁיָבוֹא הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּסוֹף הַיָּמִים שְׂאֵז יִתְגַּלֶּה לְתַחְתּוֹנִים,

וּבְזָכוֹת הָעוֹסְקִים יָבוֹא מְשִׁיחַ, פִּי אִז תִּמְלֵא
הָאָרֶץ יָדְעָה בְּסִבְתּוֹ, אֲשֶׁר זֶה תִּהְיֶה סִבָּה
קְרוֹבָה לְבִיאָתוֹ.

וְזֶהוּ שְׁאָמַר וּבְגִינִיָּה וּשְׁבִתָּם אִישׁ אֶל
אֶחָדָתוֹ וְכוּ', פְּדֵי שְׂבֻזָּכוֹת זֶה יִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל,
כְּשֵׁם שֶׁלֹּא נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם עַד שֶׁהֲצִרְף
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשָׁם בְּדָם פָּסַח וּבָדַם
מִיָּלָה, כֵּן גְּאֻלָּה הָעֵתִידָה לֹא תִהְיֶה הַגְּאֻלָּה עַד
שִׁיזְכוּ לְתוֹסְפוֹת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וְהוּא רְצוֹן הָאֵל
יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרֵי הַזֹּכָה בָּהּ. (שְׁל"ה, עֶשְׂרֵה
מֵאמְרוֹת, מֵאמַר רֵאשׁוֹן). וְכֵן כָּתַב הַגָּאוֹן מְוִילְנָא.
(אָבֵן שְׁלֵמָה פֶּרֶק י"א אוֹת ג') הַגְּאֻלָּה וּבִיאַת
הַמְּשִׁיחַ תְּלוּוִיִּים רַק בְּלִמּוּד הַקְּבָלָה. וּבִישׁעִיָּה
(ו' ט') כָּתַב, שֶׁהֵיכַל הָרַע עוֹשֶׂה שֶׁלֹּא יִלְמַד
קְבָלָה, כִּי יוֹדַע שֶׁעַל יְדֵי לִימוּד זֶה יֵשׁוּב
הָאָדָם בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָה, וּבִסְפָר הַקְּנָה כָּתַב
עַל דְּבָרֵי הַנְּבִיא מִלֵּאכִי (ג' י"ח) "וּשְׁבִתָּם
וּרְאִיתֶם בֵּין צְדִיק לְרָשָׁע בֵּין עֶבֶד אֱלֹהִים

לְאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוּ עֹבְדֵי אֱלֹקִים הֵינּוּ הָעֹסְקִים בְּתַלְמוּד וּבִזְהָרָה. לֹא עֲבָדוּ - הָעֹסְקִים בְּתַלְמוּד לְבַד וְאֵינּוּ עֹסְקִים בִּזְהָרָה. (רַבִּי צְבִי אֱלִימֶלֶךְ שְׁפִירָא מְדִינַב, מֵהַרצ"א, מְעַנֵּן גְּנִים, פ"א אֹת ב'), וְזֶה הַבִּירֹר הָאֲחֵרֹן לִפְנֵי הַתְּקִימוֹת הַנְּבוּאָה (שם, כג) "הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיאִים לְפָנַי בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא: כִּי הַשֵּׁם יִתְּבַרַךְ מִחֲכָה וּמִצַּפָּה שֶׁכָּל הַיְהוּדִים יִלְמְדוּ זֶה"ק, וּבִזְהָרָה יִתְּלַקְטוּ הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים, וְלֹא יִדַּח מִמֶּנּוּ נִידַח, וְאִזּוֹ יִגְלֶה וְיִפְיַע מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ וְיִלְמַד לְכָל יִשְׂרָאֵל אֶת סוּדוֹת הַתּוֹרָה, מֵהַ שְׁלֵמוֹת עֲכָשִׁיו, וְלֹא הַבִּינּוֹ. וּבִסְפָר יִסּוּד וְשׁוֹרֵשׁ הָעֲבוּדָה (שַׁעַר הַנִּיצוּץ) כְּתוּב, וְז"ל: אַחֵי וְרַעִי, אִם כָּל כֶּךָ גְּדוּלָה לְשָׁמַיִם שִׂיאוּ וּמַעֲלָתוֹ, וְכִמָּה תִקְיַף חֵילָא דְהַאִי אֵילְנָא רַבְרַבָּא שֶׁל לִימוּד סְפָר הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ, וְשׁוֹרֵשׁ בְּאַרְץ גְּזַעוּ לְשַׁלַּח רְצוּצִים חֲפְשִׁי מִן הַגְּלוּת הַמֶּר, הַאִיךָ לֹא יִתְּלַהֵב לֵב

האדם להעיר אוזן, לשמוע כלימודים, לקבוע שיעור קבוע בכל יום בזוהר הקדוש ובתיקונים ושאר ספרי המקובלים וכו', עכ"ל.

בואו וראו איך הזוהר הקדוש הציל את בחורי ישראל שלא ילכו לצבא, ואיך שהציל את העיר, וברגע שלא הייתה הזכות של הזוהר הקדוש - נחרבה כל העיר והרגו וחמסו כמו בשואה רח"ל

אלו דברי המקבל האלקי רבי יהודה פתיה צוקללה"ה בהקדמתו לספרו בית לחם יהודה, וז"ל: ... כי מי שלא טעם טעם חכמת האמת פאלו לא ראה מאורות מימיו, ואוי להם לברייתות מעלבונה של תורה. והאומר די לי בנגלות אין לי עסק בנסתרות, טב ליה דלא איברי בעלמא כמבאר בתיקונים תקון מ"ג. ופירש הרב פסא מלך שם וז"ל בקצור, שאם הייתה עם הארץ יותר טוב לו

כַּח הַזֹּהָר הַחֶלֶק ג' רמה

כִּי אֵינוּ פּוֹגֵם אִם אֵינוּ לּוֹמֵד קִבְּלָה כִּי אֵין לְטִיֵּל בַּפְּרִדָּס קֶדֶם שְׂיִמְלֵא כְּרִסּוֹ בְּשָׂר וְיִין אֲבָל מֵאֵן דִּילִיף תּוֹרָה שְׂבַעַל פָּה עֲנָשׁוּ כָּל כֶּף גָּדוֹל אִם לֹא יִלְמַד קִבְּלָה וְאֲדַרְבָּא פּוֹגֵם בְּלַמּוּדוֹ (כַּמְבַּאֵר בְּשַׁעַר הַגְּלָגוּלִים סוּף הַקְּדָמָה י"ז, וז"ל: וּמִי שֶׁלֹּא עָסַק בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה פּוֹגֵם בְּתַפְאָר"ת דְּאֲצִילוֹת וְכוּ' יְעוּיֵן שָׁם) וְטָב לִיָּה דְלֵא יוֹלִיף לִיָּה כִּי אַחֲזַר עַלְמָא לְתַהוּ וְבַהּוּ שְׁהוּא סוּד שְׂבִירַת הַפְּלִים וְכוּ'. וְהַמְתַּרְשָׁל גּוֹרֵם אַרְךְ גְּלוּתָא וּבִפְרוּשׁ אָמַר אֵלֶיהוּ לְרַבִּי שְׂמַעוֹן בְּתִיקוּנָא שְׂתִיתָאָה דְּבַהֲאֵי סִפְר הַזֹּהַר יִתְפָּרְקוֹן מִן גְּלוּתָא פֶּד אֲתַגְּלִיא בְּדָרָא בְּתַרְאָה, כִּי לַמּוּד הַזֹּהַר בְּגִירָסָא בְּעַלְמָא בּוֹנָה עוֹלָמוֹת כָּל שְׂכָן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין פְּרוּשׁ מֵאָמַר אֶחָד יַעֲשֶׂה בּוֹ תַקּוּן לְמַעְלָה בְּשַׁעָה אַחַת מֵה שְׂלֵא יַעֲשֶׂה בְּלַמּוּד הַפְּשֻׁט שָׁנָה תְּמִימָה עַד כָּאֵן לְשׁוּנוֹ. וּבַזֹּהַר בְּהַעֲלֵתְךָ (דף קנב.) קָרִי לְעוֹסְקִים בְּחֻכְמַת הָאֱמֶת אֵינוֹן

דְּהוּוּ קַיִימִי בְּטוֹרָא דְּסִינֵי, [וְנִכְתַּב בְּצִדּוֹ, א"ה:
 מִשְׁמַע אוֹתָם שְׂאִינָם יוֹדְעִים סוּדוֹת הַתּוֹרָה
 לֹא עֲמָדוּ עַל הַר סִינֵי]. וְכֵן בְּעֵינֵי הָעֶנֶשׁ
 הַמְּעַתֵּד לְאוֹתָם שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּרִזֵּי תוֹרָה
 רַחֲמָנָא לִיצְלָן אֲשֶׁר בְּזֹהַר פְּקוּדֵי (דף רמו:):
 וז"ל... מִי שִׁיכֵל וְלֹא לִמַּד סוּד כִּשְׁתַּעֲלָה
 נִשְׁמַתוּ דוּחִים אוֹתוֹ לַחוּץ, וְלֹא עוֹלָה
 לַמַּעֲלָה, וְנִמְצָא מִתַּחַת לְהִיכַל בְּבוּשָׁה
 וְכֹאשֶׁר הַשְׂרָפִים מְרִימִים אֶת כִּנְפֵיהֶם כּוֹלֵם
 בּוֹעֵטִים בּוֹ בְּכִנְפֵיהֶם וְשׁוֹרְפִים אֶת נִשְׁמַתוֹ
 וְלֹא נִשְׂרַפְתָּ, וְעוֹמֵדֵת וְלֹא עוֹמֵדֵת, וְכֹכָה
 נִידוֹנֵת נִשְׁמַתוֹ בְּכָל יוֹם, מֵאִירָה וְלֹא מֵאִירָה,
 וְאִף עַל גַּב שִׁישׁ לוֹ מַעֲשִׂים טוֹבִים - בְּגִין
 דְּלִית אֲגָרָא בְּהֵוָא עֲלֵמָא, פְּאִינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִי
 בְּחִכְמָתָא, לְאַסְתַּפְּלָא בִּיקְרָא דְּמֵאֲרִיהוֹן וְכוּ',
 יְעוּיָן שָׁם. וְלֹא דֵי בְּעֵנֶשׁ זֶה אֶלָּא צְרִיף לַחֲזוֹר
 וְלָבוֹא בְּגִלְגּוֹל פְּמָה פְּעַמִּים וְלִסְבַּל צַעַר עוֹלָם
 הַזֶּה וְצַעַר הַמִּיתָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וַיֵּשׁ סַפֵּק

בְּזֶה אוֹלֵי יִזְכֶּה בְּנִשְׁמָתוֹ גּוֹף הַשְּׁנַי שָׁבוּ יָקִים
 זֹאת הַמְצוּהָ כִּי אֵין מְסַפִּיק לוֹ לָבוֹא בְּסוּד
 הָעֵבוֹר, כְּמִבְאָר בְּתַחֲלַת שַׁעַר הַמְצוּוֹת וז"ל:
 וְאִם לֹא עָשָׂה כֵּן הָרִי חָסַר מְצוּהָ אֶחָד שֶׁל
 תְּלִמּוּד תּוֹרָה שֶׁהִיא גְּדוּלָה וְשִׁקּוּלָה כְּכֹל
 הַמְצוּוֹת וְצָרִיף שִׁיתְּגַלְגַּל עַד שִׁטְרַח בְּד'
 בְּחִינּוֹת שֶׁל הַפְּרִד"ס הַנִּזְכָּר. עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.
 [א"ה: וּמֵרֵן הַגַּה"צ רַבִּי חַיִּים קִנִּיבֶסְקִי
 שְׁלִיט"א שׁוֹאֵל לֵאבֶרְכִים הַבָּאִים אֵלָיו, אִם
 לוֹמְדִים הֵם זֹה"ק? וְעוֹנִים לוֹ עַדִּיין לֹא
 סִימְנוּ ש"ס!!! וְאוֹמֵר לֵהֶם, מַה זֶה נוֹגַע,
 וְדַעוּ כִּי לֹא לִימּוּד זֹה"ק לֹא זוֹכִים לְהִיכַנֵס
 לְגַן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן, וּמִוֵּרָה לֵאבֶרְכִים לְלִמּוּד
 זֹהֵר גַּם בְּגִירְסָא, ע"כ].

וְהִנֵּה בְּעִירְנוּ בְּגִדְד יִבְנֶה עִירְנוּ אָמֵן, הָיוּ לָנוּ
 שְׁנַיִם פְּרוּבִים זָהָב הַסּוֹכְכִים עַל הָעִיר מִבֵּית
 וּמְחוּץ וְהֵמָּה אֲשֶׁר הָיוּ לָנוּ לְחֻמָּה וּלְמַחְסָה
 בְּיוֹם זַעַם, הָרָאשׁוֹן בְּקִדְשׁ צְדִיק יְסוּד עוֹלָם

חָכָם רַבִּי יוֹסֵף חַיִּים בֶּן חָכָם רַבִּי אֱלִיהוּ בֶּן חָכָם
רַבִּי מֹשֶׁה בֶּן חַיִּים וז"ל וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָהּ. וְשֵׁנִי
בְּקִדְשׁ הָרַב הַגָּאוֹן חָכָם רַבִּי שְׁמַעוֹן אֶהְרֹן אָבִא
בַּר אָבִא הַמְכֻנָּה אֲגָסִי וז"ל וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָהּ,
הַמְחַבֵּר סֵפֶר בְּנֵי אֶהְרֹן עַל שְׁעַר הַגְּלֻגּוּלִים,
אֲשֶׁר ב' צְדִיקִים אֱלוֹהִים לְבָדָם הָיוּ נִמְצְאִים
בְּעִירְנוּ שָׂרֵב עֶסְקָם הָיָה בְּעֵץ חַיִּים וּבְשִׁמוֹנָה
שְׁעָרִים כָּל אֶחָד וְאֶחָד הוּא עוֹסֵק לְבָדוֹ בְּחֹדֶר
מִשְׁכִּיתוֹ בְּפָנָי עֲצָמוֹ, וְהֵמָּה בְּזִכּוֹתָם וְצַדִּיקְתָּם
הָיוּ מְגַנְיִים עַל הָעִיר זֶה מִפְּנֵי זֶה מִפְּנֵי, אָפֶס
כְּשֶׁגָּמְרוּ הָעוֹוֹנוֹת וְנִלְקַח אֲרוֹן הָאֱלֹהִים חָכָם
רַבִּי יוֹסֵף חַיִּים זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ בְּשָׁנַת ה'תַּרְס"ט
בִּי"ג אָלוֹל הַתְּחִילָה הָעִיר לְהִיּוֹת צוֹלְעַת
מִהֶלְקֶת עַל רֶגֶל אַחַת וְהַתְּחִילוּ הַצָּרוֹת לְבוֹא
כִּי אַחֲרֵי קְבוּרָתוֹ נִלְקַחוּ בַּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל לְעִבּוּדֵת
הַצָּבָא לְמִלְכָּה יִשְׁמַעְאֵל לְלַמְדָּם סֵדֶר הַמְּלַחְמָה
וְהָיוּ כָּל הָעָם מִיִּלְלִים וּבּוֹכִים, וְהָיִינוּ מִתְנַחֲמִים
בְּחָכָם רַבִּי שְׁמַעוֹן אֶהְרֹן וז"ל לְבָרְכָהּ וְכָל הָעָם

פַּח הַזֹּהַר חֵלֶק ג'

רמט

עָנּוּ אַחֲרָיו עוֹד לֹא אָבְדָה תִּקְוַתְנוּ כִּי הוּא יָכוֹל
לְמַלֵּא מְקוֹם הָרַב חָכָם רַבִּי יוֹסֵף חַיִּים זְכוֹרוֹנוֹ
לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

אִךְ לֹא כַּאֲשֶׁר דְּמִינוּ כֵּן הִיְתָה, כִּי מַעֲשֵׂה
שֵׁטֶן הִצְלִיחַ וְגַם בְּאוֹתוֹ צְדִיק פָּגְעָה מִדַּת
הַדִּין, כִּי אַחֲרֵי חֲמִשָּׁה שָׁנִים בְּלֵיל ו' ח' לְחֹדֶשׁ
מְנַחֵם שְׁנַת הַמַּבִּיט לְאֶרֶץ וְתִרְע"ד נָסַע גַּם
הוּא לְמְנוּחֹת וְעִזַּב אוֹתְנוּ לְאַנְחוֹת. וּבְהַסְתַּלַּק
גַּם חָכָם רַבִּי שְׁמַעוֹן זְכוֹרוֹנוֹ לְבִרְכָה אֲזוּ כָּבֵד
מִהָעִיר גַּם שָׁבִיב הָאֲחֵרוֹן. יוֹס"ף אֵינָנו
וְשְׁמַעוֹן אֵינָנו. וְהִיְתָה עֵת צָרָה לִיעֶקֶב צָרָה
כְּמַבְּפִירָה כִּי בְלֵיל י"א מְנַחֵם אָב, אַחֲרֵי
פְּטִירַת חָכָם רַבִּי שְׁמַעוֹן זְכוֹרוֹנוֹ לְבִרְכָה, בִּבְקָר
הַשָּׁפָם נִדְּבָקוּ מוֹדְעוֹת אֲדָמִים מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ
וְגִדּוּלָיו בְּכָל הַשְּׁוֹקִים וּבְכָל הַמְּקוֹמוֹת וּבְתוֹךְ
הַמוֹדְעוֹת מְצִיר חָרַב אָדָם לְאוֹת מְלַחְמָה
מִמְּלָכָה בְּמִמְלָכָה. מִמְּלַכַת קוֹסְטַנְטִינָא
בְּמִמְלַכַת בְּרִיטַנְיָא. וְתִכְף הַתְּחִיל לְקַבֵּץ אֶת

בַּחוּרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְצֵאת לְמִלְחָמָה לְהִלָּחֵם עִם
 בְּרִיטְנֵיָא. וְהָיוּ מְסִיעֵין אוֹתָם מֵעִיר לְעִיר
 וּמִמְדָּבָר לְמִדְּבָר בְּהָרִים וּבַגְּבְעוֹת עַד הַגִּיעִים
 עַד מְקוֹם קְשָׁרֵי הַמִּלְחָמָה, וּמִנִּי אָז וְהִלָּאָה
 מִצְאוּנוּ רַבּוֹת רָעוֹת וְצָרוֹת וְהָיוּ הַצָּרוֹת
 דוֹחֲקוֹת זוֹ אֶת זוֹ כֹּל אַחַת רוֹצֶה לְהַקְדִּים אֶת
 פְּנֵי חֲבֵרְתָּהּ וְאִין שָׁעָה בְּלֹא רָעָה וְאִין רָגַע בְּלֹא
 נֶגַע, וּגְזֵרוֹת קָשׁוֹת נִתְחַדְּשִׁים בְּכֹל יוֹם נוֹסֵף
 עַל יוֹם אֶתְמוֹל.

גַּם מִן הַשָּׁמַיִם נִלְחָמוּ כִּי בְּלִיל ג' י"ג כְּסֵלוֹ
 שְׁנַת אֵיכָה תִרְע"ה צָפוּ מִי נִהַר חֲדָקָל מֵרַב
 הַגְּשָׁמִים וּפָרְצוּ גְדָרֵי הַנְּהָר וְשָׁטְפוּ וְעָבְרוּ תוֹף
 הָעִיר בְּעוֹד הָיוּתָנוּ יְשָׁנִים עַל מְטוֹתֵינוּ בְּלִילָהּ
 וְגָאוּ הַמַּיִם מִי שָׁתוּ, וְתָהִי צָעֲקָה גְדוֹלָה בְּתוֹף
 הָעִיר אֲשֶׁר כָּמוֹהָ לֹא נִהְיְתָה רַק בְּזִמְן יְצִיאַת
 מִצְרַיִם. וְכֹל אֲנָשֵׁי הָעִיר עִם מַעֲמִסֵּיהֶם שָׁעַל
 כְּתִפֵּיהֶם וְעַם בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם הַקְּטָנִים
 שְׁנוֹשְׂאִים אוֹתָם עַל זְרוּעוֹתָם הָיוּ בּוֹרְחִים

וְנָסִים בְּתוֹךְ הָעִיר מִמָּקוֹם הַנְּמוּךְ לְמָקוֹם
הַגְּבוּהָ כִּי אֵין דֶּרֶךְ לְצֵאת מִן הָעִיר כִּי הַמַּיִם
הַקִּיפּוֹ כָּל הָעִיר מִכָּל צֶד יוֹתֵר רְחוֹק מִמּוֹלֵא
עֵינָיו שֶׁל אָדָם, וְגָבְהוּ הַמַּיִם וְהִפִּילוּ גְלִיהֶם
שְׁלִישׁ הָעִיר וְכַמָּה בְּנֵי אָדָם שֶׁלֹּא קָדְמוּ לְבָרַח
הָיוּ בְּתִיהֶם קְבָרֵיהֶם רַחֲמָנָא לִי צְלוּן. וְאַחַר כֵּן
בָּא דְבַר לֹא תִקּוּם פְּעֻמִּים צָרָה, גַּם נִתְמַלֵּא
אֲוִיר הָרְקִיעַ פְּרַעוֹשִׁים וְנִלְוָה עִמָּהֶם מִכַּת
בְּצִרְתָּ וַיִּקָּר הַשְּׁעָרִים. גַּם אֲנָשֵׁי הַצָּבָא לֹא
הִצְלִיחוּ בַּמְלַחְמָה וְהָיוּ אֲנָשֵׁי חָרָב הַרוּגֵי
מִלְחָמָה וְנִשְׁאַרוּ נְשֵׁיהֶם אֶלְמָנוֹת וּבְנֵיהֶם
יְתוּמִים, עַד שֶׁרָאָה הַשֵּׁם אֶת לַחֲץ עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וַיִּנָּחֵם עַל הָרָעָה וְנִלְכְּדָה בְּכָל בַּלִּיל א'
י"ז אָדָר שְׁנַת עֶזְרָת בֵּיד סָגֵן הַמְּלַחְמָה שֶׁל
בְּרִיטְנֵיִיא הַנִּקְרָא מוֹךְ, וּבְכַח אֲנָס כָּבוֹ אֶת
שְׂרִפַּת הָעִיר אֲשֶׁר הִצִּיתוּ בָּהּ אֲנָשֵׁי חֵיל שֶׁל
קוֹצְטִנְטִינָא בְּעֵת צֵאתָם מִהָעִיר, גַּם שָׂאֵר בְּנֵי
יִשְׁמַעֵאל הַנִּשְׁאַרִים בָּעִיר שָׁבְרוּ אֶת חֲנִיּוֹת

הַיְהוּדִים וּבְזֹזוּ אִישׁ לֹו עַד שְׁלֵא הַשְּׂאִירוּ כָּלוּם
 וְאַפִּילוּ הַדְּלָתוֹת שֶׁל הַחֲנִיּוֹת עָקְרוּ וּלְקַחֲחוּם
 וְהָיָה דַעְתָּם לַחֲזֹר אַחֲרֵי כֵן וּלְבוֹז גַּם אֶת
 הַבָּתִּים. וַתִּהְיֶה לָּאֵל שְׁלֵא הִפִּיק אֶת זְמַמָּם
 כִּי בְּהַכְּנִיס הָאוֹיֵב נָחָה שְׁקָטָה כָּל הָעִיר
 וַנִּכְשְׁנוּ כְּצַפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּחַ יוֹקָשִׁים. וְאַתָּה
 קוֹרָא נְעִים הַבֵּט נָא וּרְאֵה לָמָּה מִצְּאֵתָנוּ
 כָּל זֹאת תִּתְּכֶף וּמִיָּד בְּזִמְנֵן סְלוּקָם שֶׁל ב'־
 צְדִיקִים הַנִּזְכָּר אִם לֹא לְהוֹדִיעַ לָנוּ שְׂזִכּוֹת
 חֲכֻמַּת הָאֱמֶת שֶׁהָיוּ עוֹסְקִים בָּהֶם אֲשֶׁר
 הָיוּ עוֹמְדִים לְמַגֵּן וְצִנָּה נֶגֶד מִדַּת הַדִּין וּבְעֵצָם
 כָּחֵם וְאוֹנָם הָיוּ דוֹחִים אֶת הַגְּזֵרוֹת, מֵה שְׁלֵא
 הָיָה יָכוֹל לַעֲמֹד נֶגֶד מִדַּת הַדִּין זְכוֹת כִּפָּה
 צְדִיקִים וְחֲסִידִים הָעֹסוּקִים בְּחִיצוֹנִיּוֹת הַתּוֹרָה
 שְׂבָאוֹתוֹ הַדּוֹר...

כֹּה דִבְרֵי הַמַּחְבֵּר הָאִי לְחֻמָּא עֲנִיא.

הַצֵּעִיר יְאוּדָה מוֹשֶׁה יִשׁוּעָה יְחֻזְקָאֵל יִשׁוּעָה פְּתִיא יצ"ו

(בֵּית לָחֵם יְהוּדָה חֵלֶק רֵאשׁוֹן)

מִכְתָּב גִּילּוּי שֶׁל בַּעַל הַסֵּלָם

"וְתִדַּע נְאֻמָּנָה, שְׁעֵדִין לֹא הָיָה מִזְמַן הָאָרִ"י
 ז"ל עַד הַיּוֹם הַזֶּה, מִי שְׁיָבִין אֶת שִׁיטַּת הָאָרִ"י
 ז"ל, עַל שָׂרְשׁוֹ וְכוּ' וְהֵנָּה בְּרָצוֹן הָעֲלִיּוֹן יִתְבָּרַךְ,
 זְכִיתִי לְעִבּוֹר נְשָׁמַת הָאָרִ"י ז"ל, לֹא מִפְּנֵי
 מַעֲשֵׂי הַטּוֹבִים, אֶלָּא בְּרָצוֹן עֲלִיּוֹן, שֶׁנִּשְׁגָּב גַּם
 מִמֶּנִּי עֲצָמִי, לָמָּה נִבְחַרְתִּי אֲנֹכִי לְנִשְׁמָה
 נִפְלְאָה זוֹ, שֶׁלֹּא זָכָה בָּהּ אָדָם מֵעַת פְּטִירָתוֹ
 עַד הַיּוֹם, וְלֹא אוֹכַל לְהָאָרִיךְ בְּעֵנִין זֶה מִפְּנֵי
 שְׂאִין דִּרְפֵי בָּזָה לְדַבֵּר בְּנִפְלְאוֹת" (מָרָן "בַּעַל
 הַסֵּלָם" זי"ע בְּמִכְתָּב מִשְׁנַת תַּרפ"א).

אָנוּ רוֹאִים שֶׁבַּעַל הַסֵּלָם הֵעִיד עַל עֲצָמוֹ
 שֶׁהוּא זָכָה לְעִבּוֹר נְשָׁמַת הָאָרִ"י ז"ל, וְהוּא
 זָכָה לְהַתְגַּלוּת נְבוֹאֵית שֶׁל ה' אֱלֹהֵינוּ, (רֵאָה לְמַטָּה
 עֵדוֹת אִישִׁית וּמִכְתָּבֵי הַתְגַּלוּת) וְהוּא הָיָה שְׁלִיחַ ה'
 לְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִחֲלֵי הַגָּלוּת הָאֲיִמָּה,
 בְּאִמְצָעוֹת תְּרוּפָה קְדוּשָׁה וְאַלְקִית שְׁנִקְרָאת
 "הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ".

רנד כַּח הַזֹּהַר חֵלֶק ג'

לֹא נִהְיֶה כְּבֵת יַעֲנֶה הַטּוֹמֵנֵת רֹאשָׁה בַּחוּל!



**נַפְעַל לְבַטּוֹל הַגְּזֵרוֹת הַקְּשׁוֹת בְּכָל כַּחֲנוּ!
נִלְמַד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ וַיִּתְּבַטְּלוּ כָּל
הַקְּטְרוּגִים מֵעַלֵינוּ!**

וּכְבָר הַיּוֹבֵטְחֵנוּ שְׂאֵין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִים אֶלָּא
בְּתַשׁוּבָה, וְכִי־צַד? וּכְבָר הַתְּנַבֵּא הַנְּבִיא
יַחֲזִקְאֵל (פָּרָק לו כה) "וַיִּזְרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיָּם
טְהוֹרִים וְטְהַרְתֶּם" וְגו', וְאָמְרוּ צַדִּיקֵי הַדּוֹרוֹת
שָׁזָהוּ בְּלִימוּד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ, וְנִזְכָּה בְּקִרּוֹב
שִׁיעָרָה עַלֵינוּ הַשִּׁי"ת רוּחַ טְהָרָה, וְנִזְכָּה לְטְהַר
לְבַבְנוּ לְעַבֵּד לְיוֹצְרֵנוּ וְלִלְמוּד כָּל תּוֹרַתְנוּ
הַקְּדוֹשָׁה בְּפֶרֶד"ס חֵלְקִיָּה בְּכָל כַּחֲנוּ וּבְכָל
נַפְשֵׁנוּ וּבְכָל מְאִדְנוּ, וְתַקִּים הַבְּטַחַת הַרְעִיָּא

כַּח הַזֹּהָר חֵלֶק ג' רנה

מְהִימָנָא "בְּהֵאֵי סֵפֶר הַזֹּהָר, יִפְקֹון בֵּיה מִן
גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בְּבִיאת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהְרָה
בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

